

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 36.744/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 11 maart 2004 door de Minister van Sociale Zaken verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot uitvoering van artikel 37*septiesdecies*, tweede lid, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994", heeft op 25 maart 2004 het volgende advies gegeven:

Opschrift

Op het einde van de Nederlandse tekst van het opschrift moet worden geschreven "..., gecoördineerd op 14 juli 1994".

Aanhef

1. Onmiddellijk na het lid van de aanhef waarin wordt verwezen naar de rechtsgrond van de ontworpen regeling dient een nieuw tweede lid te worden ingevoegd waarin wordt gerefereerd aan het koninklijk besluit van 22 maart 1999, waarvan artikel 4 van het ontwerp de opheffing beoogt.

2. In de aanhef van een besluit dienen de adviezen, akkoorden, en dergelijke, in chronologische volgorde te worden vermeld. Het tweede en het derde lid van de aanhef van het ontwerp zoals het om advies is voorgelegd, moeten derhalve van plaats worden gewisseld.

3. In het lid van de aanhef waarin wordt verwezen naar het advies van de Raad van State vervange men de vermelding van "artikel 84, eerste lid, 1°" van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, door de vermelding van "artikel 84, § 1, eerste lid, 1°" van dezelfde wetten.

Artikel 1

In de Nederlandse tekst van artikel 1 dient telkens te worden geschreven "de Administratie van de Ondernemings- en Inkomensfiscaliteit".

Artikel 3

In artikel 3, tweede lid, van het ontwerp wordt bepaald dat artikel 1254 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing is. Aangezien de betrokken wetsbepaling ook van toepassing is zonder dat zulks in het ontwerp uitdrukkelijk wordt gesteld, wordt artikel 3, tweede lid, beter weggelaten.

Artikel 4

Artikel 4 van het ontwerp strekt ertoe het koninklijk besluit van 22 maart 1999 tot uitvoering van artikel 43, § 3, tweede lid, van de programmawet van 24 december 1993 op te heffen. Het genoemde koninklijk besluit bevat, benevens een regeling met betrekking tot het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, ook een regeling ten aanzien van de Dienst voor de overzeese sociale zekerheid en ten aanzien van de Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden. Het ontworpen besluit maakt evenwel geen melding van de genoemde Dienst en Hulp- en Voorzorgskas.

De maximumfactuur werd, voor wat de twee laatstgenoemde instanties betreft, ingevoerd door twee koninklijke besluiten van 3 april 2003 ⁽¹⁾. De betrokken koninklijke besluiten bevatten elk een bepaling waarbij de Koning zichzelf machtigt om, bij een besluit dat is vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een gelijkaardige regeling als die van het ontwerp tot stand te brengen met betrekking tot de voornoemde Dienst en Hulp- en Voorzorgskas. Dergelijke regeling is tot op heden niet tot stand gebracht zodat, in de huidige stand van de reglementering, de opheffing van het koninklijk besluit van 22 maart 1999 slechts partieel kan zijn en, meer bepaald, geen betrekking mag hebben op de Dienst voor de overzeese sociale zekerheid en de Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden. Een ongenueanceerde opheffing van het koninklijk besluit van 22 maart 1999 heeft immers tot gevolg dat een juridisch vacuüm dreigt te ontstaan ten aanzien van de genoemde Dienst en Hulp- en Voorzorgskas.

⁽¹⁾ Koninklijk besluit van 3 april 2003 betreffende de uitkeringen voor geneeskundige verzorging ten laste van de Dienst voor de overzeese sociale zekerheid; koninklijk besluit van 3 april 2003 tot wijziging van het koninklijk besluit van 24 oktober 1936 tot wijziging en samenordening van de statuten van de Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden.

Artikel 5

Men late artikel 5 van het ontwerp aanvangen als volgt: "Dit besluit is van toepassing op de persoonlijke aandelen ...".

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	J. SMETS,	staatsraden,
	A. SPRUYT,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de M. L. VAN CALENBERGH, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

ROYAUME DE BELGIQUE

Avis 36.744/1

DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ÉTAT

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires sociales, le 11 mars 2004, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal "portant exécution de l'article 37*septiesdecies*, deuxième alinéa, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994", a donné le 25 mars 2004 l'avis suivant:

Intitulé

À la fin du texte néerlandais de l'intitulé, il y a lieu d'écrire "..., gecoördineerd op 14 juli 1994".

Préambule

1. Immédiatement après l'alinéa du préambule mentionnant le fondement juridique de l'arrêté en projet, il y a lieu d'insérer un nouveau deuxième alinéa qui fait référence à l'arrêté royal du 22 mars 1999, que l'article 4 du projet tend à abroger.

2. Dans le préambule d'un arrêté, il faut mentionner les avis, accords etc. dans leur ordre chronologique. Il faut dès lors permuter le deuxième et le troisième alinéa du préambule du projet soumis pour avis.

3. Dans l'alinéa du préambule faisant mention de l'avis du Conseil d'État, il conviendrait de remplacer la mention de "l'article 84, alinéa 1er, 1°" des lois coordonnées sur le Conseil d'État par la mention de "l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°" des mêmes lois.

Article 1er

Dans le texte néerlandais de l'article 1er, il faut chaque fois écrire "de Administratie van de Ondernemings- en Inkomensfiscaliteit".

Article 3

L'article 3, alinéa 2, du projet prévoit que l'article 1254 du Code civil est applicable. Dès lors que la disposition législative concernée serait également d'application même si le projet ne le prévoyait pas explicitement, il est préférable de supprimer l'article 3, alinéa 2.

.../...

Article 4

L'article 4 du projet vise à abroger l'arrêté royal du 22 mars 1999 portant exécution de l'article 43, § 3, alinéa 2 de la loi-programme du 24 décembre 1993. Outre une réglementation concernant l'Institut national d'assurance maladie-invalidité, l'arrêté royal précité comporte également une réglementation relative à l'Office de sécurité sociale d'outre-mer et à la Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins. L'arrêté en projet ne fait toutefois pas mention de l'Office et de la Caisse de secours et de prévoyance mentionnés.

Pour les deux derniers organismes cités, le maximum à facturer a été introduit par deux arrêtés royaux du 3 avril 2003 ⁽¹⁾. Les arrêtés royaux concernés comportent tous les deux une disposition habilitant le Roi à arrêter lui-même, par arrêté délibéré en conseil des ministres, une réglementation similaire à celle du projet en ce qui concerne l'Office et la Caisse de secours et de prévoyance précités. Une telle réglementation n'a pas été élaborée jusqu'ici, de sorte que dans l'état actuel de la réglementation, l'abrogation de l'arrêté royal du 22 mars 1999 ne peut être que partielle et, en particulier, ne peut porter sur l'Office de sécurité sociale d'outre-mer et la Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins. En effet, une abrogation non modulée de l'arrêté royal du 22 mars 1999 risque de créer un vide juridique en ce qui concerne l'Office et la Caisse de secours et de prévoyance mentionnés.

Article 5

On formulera le début de l'article 5 du projet comme suit : "Le présent arrêté s'applique aux interventions personnelles ...".

⁽¹⁾ Arrêté royal du 3 avril 2003 relatif aux prestations de soins de santé à charge de l'Office de sécurité sociale d'Outre-Mer; arrêté royal du 3 avril 2003 modifiant l'arrêté royal du 24 octobre 1936 modifiant et coordonnant les statuts de la Caisse de Secours et de Prévoyance en faveur des marins.

La chambre était composée de

Messieurs	M. VAN DAMME,	président de chambre,
	J. BAERT, J. SMETS,	conseillers d'État,
	A. SPRUYT,	assesseur de la section de législation,
Madame	A. BECKERS,	greffier.

Le rapport a été présenté par M. L. VAN CALENBERGH, auditeur.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. M. VAN DAMME.

LE GREFFIER,

LE PRÉSIDENT,

A. BECKERS

M. VAN DAMME